Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) judecător Neguriță Veaceslav

Dosarul nr. 3a-178/26

2-24091417-02-3a-04022026

D E C I Z I E

5 mai 2026

municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:

Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

Grefier Goncear Violeta

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Putină Nestor prin intermediul reprezentantului său, avocatul Panaghiu Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 septembrie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Putină Nestor împotriva Ministerului Apărării RM cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 14 august 2024, Putină Nestor s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Apărării a Republicii Moldova cu privire la anularea actelor administrative, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 10 mai 2024 a depus raport către comandantul Centrului militar teritorial Bălți privind trecerea sa în rezerva Forțelor Armate în baza pct. 140 lit. m) la inițiativa personală a militarului al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în forțele Armate ale RM aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 941 din 17.08.2006.

Tot la 10 mai 2024, colonel Nestor Putină a depus al doilea raport către comandantul Centrului militar teritorial Bălți prin care a solicitat trecerea lui în

rezervă Forțelor Armate ale RM să fie examinată și aplicată în strictă conformitate cu Codul Muncii al RM.

A susținut că, conform art. 85 al Codului Muncii al RM trecerea sa în rezervă Forțelor Armate ale RM urma să fie pusă în aplicare în termen de 14 zile de la data depunerii cererii de demisie, deoarece conform prevederilor art. 323 Codului muncii al RM se atribuie și este pentru executare inclusiv și pentru salariați din unitățile militare instituțiile și organizațiile Forțelor Armate ale Republica Moldova.

A comunicat că, la 25 iunie 2024, colonel Nestor Putină a fost invitat la ședința comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale, la care au fost examinate încălcările admise de către el, iar această comisie neavând nici o hotărâre irevocabilă a instanței de judecată, a decis să propună conducătorului structurii militare eliberarea din serviciul militar prin contract a colonelului Nestor Putină.

A indicat reclamantul că, la 1 iulie 2024 i s-a adus la cunoștință ordinul Ministrului Apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 prin care este dispusă trecerea lui în rezervă în baza Hotărârii de Guvern nr. 941 din 17.08.2006 pct. 140 lit. k) la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar.

Astfel, nefiind de acord cu cele invocate în ordinului Ministrului Apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 și în procesul-verbal al Comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 26 iunie 2024, a înregistrat în cancelaria Ministerului Apărării o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea procesului-verbal al comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 26.06.2024, anularea ordinului Ministrului apărării nr.0118 din 27 iunie 2024 prin care este dispusă trecerea colonelului Nestor Putină în rezervă în baza Hotărârii de Guvern nr. 941 din 17.08.2006 pct.140 lit. k) la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar, emiterea unui alt ordin cu respectarea legislației în vigoare și alte acte normative, având în vedere situația reală legală la data depunerii raportului de trecere sa în rezerva Forțelor Armate din 10 mai 2024.

A comunicat că, prin scrisoarea primită la 31 iulie 2024 nr.11/1075 emisă de Ministerul Apărării, i s-au refuzat solicitările din cererea prealabilă.

A subliniat că, nu este de acord cu motivele invocate în Decizia nr.11/1075, or la moment nu există nici o condamnare penală în privința sa. Astfel, consideră că, de către Ministerul Apărării la adoptarea actelor contestate a fost încălcat dreptul său prevăzut de art. 21 din Constituția Republicii Moldova „Prezumția nevinovăției" care prevede că „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Consideră reclamantul că, în legătură cu emiterea Ordinului Ministrului Apărării al RM nr. 0118 din 27 iunie 2024 care este vădit ilegal, i s-a cauzat un prejudiciu material și moral, precum și suferințe psihice în legătură cu concedierea ilegală, prin care i-a fost ponegrită toată cariera de militar, fiind nevoit să apeleze la

serviciile avocatului pentru a merge prin judecăți și a-i restabili drepturile sale legitime, ce au fost lezate prin ordinul contestat vădit ilegal.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 20, 53 (1) din Constituția RM, art. 5, 85, 166, 167, 277, 278 din Codul de procedură civilă, art.1, 3,5,6,7,11,12,14,16,17,19,20,60,211,212 din Codul Administrativ și a solicitat:

1. Admiterea cererii.

2. Declararea nulității procesului-verbal al comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 26 iunie 2024 emis în privința lui Nestor Putină.

3. Declararea nulității ordinului Ministrului Apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 prin care este dispusă trecerea sa în rezervă.

4. Obligarea Ministerului Apărării de a emite alt ordin cu respectarea legislației în vigoare și alte acte normative de trecerea sa în rezervă în baza pct. 140 lit. m), la inițiativa personală.

5. Încasarea din contul Ministerului Apărării în folosul său a prejudiciului material constituit din achitarea drepturilor salariale ratate, cheltuieli de judecată și asistență juridică, precum și prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 24 septembrie 2025, s-a respins ca nefondată acțiunea depusă de Putină Nestor către Ministerul Apărării RM cu privire la anularea procesului-verbal al comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 2 din 25 iunie 2024, a Ordinului Ministrului Apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind trecerea reclamantului în rezervă în baza pct. 140 lit. m) al H.G. nr. 941/2006, precum și încasarea prejudiciilor materiale și morale.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 septembrie 2025, Putină Nestor prin intermediul reprezentantului său, avocatul Panaghiu Alexandru a declarat apel prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii, în sensul declarat.

Iar la 9 februarie 2026, partea apelantă a prezentat motivarea cererii de apel.

În motivarea cererii de apel, apelantul a indicat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată și ilegală, fiind rezultatul aprecierii eronate a probelor și al aplicării greșite a normelor de drept material și procesual, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei. A susținut că prima instanță nu a motivat efectiv respingerea pretențiilor sale, ci s-a limitat la preluarea argumentelor expuse de Ministerul Apărării în referința depusă asupra acțiunii.

A relevat că, prin adoptarea actelor administrative contestate, Ministerul Apărării a încălcat principiul prezumției nevinovăției, garantat de art. 21 din Constituție și art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În opinia sa,

utilizarea de către autoritate a unor sintagme precum „acțiuni coruptibile” și „subiect al potențialelor fapte criminale” echivalează cu o constatare anticipată a vinovăției sale, deși cauza penală pornită în privința sa nu era finalizată, iar competența de a stabili existența infracțiunii și vinovăția persoanei aparține exclusiv instanței judecătorești.

Apelantul a menționat că, la 10 mai 2024, a depus două rapoarte adresate comandantului Centrului militar teritorial Bălți, prin care a solicitat trecerea sa în rezerva Forțelor Armate la inițiativă personală, în temeiul pct. 140 lit. m) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006, precum și examinarea cererii sale în conformitate cu prevederile Codului muncii. A susținut că, potrivit art. 85 și art. 323 din Codul muncii, cererea urma să fie soluționată în termen de 14 zile de la data depunerii, normele legislației muncii fiind aplicabile inclusiv salariaților din unitățile, instituțiile și organizațiile Forțelor Armate.

A afirmat că, în loc să dea curs raportului său, la 25 iunie 2024 a fost convocat la ședința Comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale, care, întemeindu-se pe existența unei cauze penale nefinalizate, a propus eliberarea sa din serviciul militar prin contract potrivit art. 35 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 162/2005 și pct. 140 lit. k) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006, pentru comiterea unor delicte care discreditează titlul de militar. În opinia apelantului, în lipsa unei sentințe definitive de condamnare, Comisia de atestare și Ministerul Apărării nu erau în drept să considere dovedite faptele cercetate în procesul penal.

A invocat că Ordinul ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, prin care a fost trecut în rezervă în temeiul pct. 140 lit. k), i-a fost adus la cunoștință la 1 iulie 2024, fără a-i fi înmânat. Considerând nelegale atât ordinul, cât și procesul-verbal al Comisiei de atestare, la 15 iulie 2024 a depus cerere prealabilă, însă, prin răspunsul Ministerului Apărării nr. 11/1075, recepționat la 31 iulie 2024, solicitările sale au fost respinse.

Partea apelantă a mai susținut că Ministerul Apărării și prima instanță au interpretat eronat art. 35 alin. (5) din Legea nr. 162/2005, deoarece această normă reglementează numai momentul radierii militarului din tabelul nominal și termenul în care radierea trebuie efectuată după emiterea ordinului de eliberare, nu temeiul juridic al trecerii în rezervă. Or, pretenția sa nu privește radierea din tabelul nominal, ci anularea ordinului de eliberare și emiterea unui alt ordin întemeiat pe inițiativa sa personală.

Totodată, a făcut referire la art. 35 alin. (4) din Legea nr. 162/2005, susținând că inclusiv militarii condamnați la anumite pedepse pot continua serviciul militar prin contract, dacă eliberarea lor nu este propusă de conducătorul structurii militare. Cu atât mai mult, în privința sa, în lipsa unei sentințe de condamnare și în condițiile în care cauza penală se afla încă în desfășurare, nu putea fi dispusă eliberarea pentru fapte considerate ca discreditând titlul de militar.

Apelantul a invocat și încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a regulii protecției drepturilor câștigate, considerând că raportul său din 10 mai 2024 trebuia soluționat prin emiterea unui act administrativ favorabil privind trecerea în rezervă la inițiativă personală, iar autoritatea nu putea substitui acest temei cu unul defavorabil.

În final, a susținut că, prin emiterea ordinului contestat, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale, exprimate prin pierderea drepturilor salariale, suportarea cheltuielilor de asistență juridică și afectarea reputației și carierei sale militare. Din aceste motive, a solicitat casarea hotărârii primei instanțe, anularea actelor administrative contestate, obligarea Ministerului Apărării să emită un ordin privind trecerea sa în rezervă în temeiul pct. 140 lit. m), precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10.000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 50.000 de lei.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

La 24 martie 2026, intimatul Ministerul Apărării a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 24 septembrie 2025.

Admisibilitatea apelului:

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, *instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, *apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel*.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) a fost pronunțat public la 24 septembrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 30 septembrie 2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată reprezentantului apelantului la 14 ianuarie 2026 (f.d.69), iar motivarea apelului a fost depusă la 9 februarie 2026, cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar reține că cererea de apel și motivarea cererii de apel au fost semnate atît de către apelantul Putină Nestor, cît și de reprezentantul său, avocatul Panaghiu Alexandru, împuternicit în baza mandatului Seria/nr. MA 1787418 din 14 august 2024, anexat la materialele cauzei (f.d.4).

Totodată, se constată că apelantul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel, motiv pentru care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în fața instanței de apel, apelantul Putină Nestor și reprezentantul acestuia, avocatul Panaghiu Alexandru au pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului, Ministerul Apărării, Stratila Alexandru, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 24 septembrie 2025.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții prezenți în cadrul ședinței de judecată și studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, *(1) Examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: a) respinge apelul*.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, *instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele*

legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că**,** reclamantul a fost angajat al Ministerului Apărării RM în calitate de șef al Secției recrutare-încorporare a CMT Bălți (f.d.a. 27).

La 25 aprilie 2024, autoritatea a fost informată de CNA Nord că reclamantul a fost reținut fiind suspectat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod Penal RM (f.d.a. 11-13).

La 26 aprilie 2024, de către Inspectoratul Militar a fost depus un raport în adresa Ministrului Apărării prin care s-a invocat că, în cadrul unor verificări interne a fost stabilit că reclamantul ar fi primit o indemnizație pentru închirierea spațiului locativ contrar normelor în vigoare (f.d.a. 20-22).

Autoritatea a inițiat din oficiu procedura administrativă întru cercetarea faptelor sesizate, despre care reclamantul a fost informat la 17 mai 2024 cu invitarea pentru explicații inițial pentru 23 mai 2024 (f.d.a. 16), apoi pentru 11 iunie 2024 (f.d.a. 14).

Prin fișa de atestare din 20 mai 2024 întocmită pentru perioada 16.09.2022-20.05.2024 s-a constatat că, colonelul Nestor Putină nu corespunde exigențelor funcției deținute, s-a propus eliberarea lui Nestor Putină din serviciul militar prin contract (f.d.a.7-8).

În cadrul cercetării de serviciu au fost analizate acte (probe) primite de la organul de urmărire penală prin care s-ar fi constatat că, la 17 aprilie 2024 în cadrul unei discuții cu un terț, reclamatul ar fi susținut că are influență asupra persoanelor din cadrul Centrului Militar pentru a evita înmatricularea acestuia în serviciul militar contra sumei de 1400 euro, fiind reținut în flagrant de către ofițerii CNA în momentul transmiterii mijloacelor bănești (f.d.a. 9-10, 31-36).

În partea acordării indemnizației pentru închirierea spațiului locativ, reclamantul a recunoscut că nu a avut dreptul să primească indemnizația în perioada august 2023-februarie 2024 fiind întocmit la 10 mai 2024 un acord de restituire a acesteia, în sumă de 12 189,66 lei (f.d.a. 22-23).

Tot la 10 mai 2024, reclamantul a depus un Raport prin care a solicitat eliberarea din funcție în baza pct. 140 lit. m) (din inițiativa personală a militarului) din Regulamentul privind modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate RM.

Prin procesul-verbal al comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 26 iunie 2024, s-a propus eliberarea acestuia din funcție în temeiul art. 35 lit. k) al Legii 162/2005 și pct. 140 lit. k) al HG nr. 941/2006 (f.d.a.4-6).

Prin Ordinul Ministrului Apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 este dispusă eliberarea și trecerea în rezervă a reclamantului Putină Nestor în baza pct. 140 lit. k) (comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar) (f.d.a. 1-2).

La 15 iulie 2024, Putină Nestor a înregistrat în cancelaria Ministerului Apărării o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea procesului-verbal al comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 26.06.2024, anularea ordinului Ministrului apărării nr.0118 din 27 iunie 2024, emiterea unui alt ordin cu respectarea legislației în vigoare și alte acte normative, având în vedere situația reală legală la data depunerii raportului de trecere sa în rezerva Forțelor Armate din 10 mai 2024.

Prin răspunsul nr. 11/1075 din 29 iulie 2024 a fost respinsă cererea prealabilă a reclamantului (f.d.a. 19).

Nefiind de acord, la 14 august 2024, Putină Nestor a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeiniciei acţiunii şi a respins-o integral.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ și art. 239 - 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menținută, întrucât, instanţa de fond a elucidat și constatat corect circumstanţele cauzei, a verificat și apreciat obiectiv probele aflate la dosar, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând în mod corespunzător legislația relevantă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, *instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*.

Conform art. 3 din Codul administrativ, *legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept*.

Articolul 5 din Codul administrativ, prevede că *activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, *dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*.

Conform art. 206 alin.(1) din Codul administrativ, *(1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:* ***a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare);*** *c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ)*.

Reieșind din dispozițiile art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel reține că legiuitorul a prevăzut în mod limitativ tipurile de acțiuni ce pot fi formulate în procedura de contencios administrativ, respectiv: acțiunea în contestare, acțiunea în obligare, acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ. Aceste categorii sunt enumerate în mod exhaustiv, ceea ce înseamnă că instanța de judecată nu are posibilitatea de a depăși cadrul legal și de a crea noi tipuri de acțiuni sau de a admite pretenții care nu se circumscriu celor prevăzute expres de Codul administrativ.

În continuare, din punctul de vedere al felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele reclamantului privind anularea procesului-verbal al Comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 2 din 25 iunie 2024, anularea Ordinului ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, prin care s-

a dispus eliberarea sa din serviciul militar prin contract și trecerea în rezervă în temeiul pct. 140 lit. k) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, precum și obligarea Ministerului Apărării să emită un alt ordin privind trecerea sa în rezervă la inițiativă personală, în temeiul pct. 140 lit. m) din același Regulament, Completul de judecată apreciază că reclamantul a formulat o acțiune în contestare, cumulată cu o acțiune în obligare, în conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) și b), coroborat cu art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

Or, prin capătul de cerere privind anularea Ordinului nr. 0118 din 27 iunie 2024, reclamantul urmărește înlăturarea din ordinea juridică a unui act administrativ individual defavorabil care a produs nemijlocit efecte juridice asupra raportului său de serviciu, stabilind drept temei al trecerii în rezervă comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar. Concomitent, prin solicitarea de a obliga Ministerul Apărării să emită un alt ordin, întemeiat pe pct. 140 lit. m) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006, acesta urmărește obținerea unui act administrativ individual favorabil, care să consacre trecerea sa în rezervă la inițiativă personală.

Potrivit art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, *cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*.

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, *acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*.

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de Putină Nestor, cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, *actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) și (2) din Codul administrativ, prescrie că *actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia*.

În speță, instanța de apel reține că Ordinul ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 întrunește condițiile legale ale unui act administrativ individual, întrucât reprezintă o manifestare unilaterală de voință emisă de o autoritate publică în exercitarea prerogativelor de putere publică, vizează direct situația juridică a unei persoane determinate - reclamantul Putină Nestor și produce efecte juridice nemijlocite asupra raportului său de serviciu militar, prin eliberarea acestuia din serviciul militar prin contract și trecerea în rezervă.

Actul administrativ menționat are caracter defavorabil, deoarece prin intermediul lui s-a dispus încetarea raportului de serviciu al reclamantului în temeiul pct. 140 lit. k) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, pentru comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar, iar nu la inițiativa personală a acestuia, în temeiul pct. 140 lit. m), după cum solicitase prin raportul din 10 mai 2024. Astfel, ordinul contestat a stins raportul juridic de serviciu militar într-un temei defavorabil reclamantului și a afectat nemijlocit statutul său profesional, precum și eventualele drepturi și beneficii aferente modalității de trecere în rezervă.

Totodată, răspunsul Ministerului Apărării nr. 11/1075 din 29 iulie 2024 constituie decizia de soluționare a cererii prealabile, prin care autoritatea a menținut actul administrativ contestat și a respins solicitarea reclamantului privind anularea acestuia și emiterea unui alt ordin de trecere în rezervă la inițiativă personală. În consecință, acest răspuns are, la rândul său, caracter defavorabil, întrucât refuză acordarea avantajului solicitat de reclamant.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, *drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*.

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, *controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*.

Completul judiciar reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din

formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiunea trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, prin prisma art. 10 și 11 din Codul administrativ, reclamantul Putină Nestor este destinatarul actului administrativ contestat.

În lumina circumstanțelor relatate, Completul de judecată conchide că, prin acțiunea depusă, reclamantul Putină Nestor a revendicat apărarea, pe calea controlului judecătoresc, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul la încetarea raportului de serviciu militar în condițiile și în temeiul prevăzut de lege, precum și dreptul de a nu fi supus efectelor juridice ale unui act administrativ individual defavorabil pretins ilegal. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim, în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ, este întrunită.

Conform art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*”.

În conformitate cu art. 162 din Codul administrativ, „*(1) Procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. (2) Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. (3) Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*”.

Conform art. 164 alin. (1) din Codul administrativ, *cererea prealabilă se depune în scris la autoritatea publică emitentă*.

Potrivit art. 165 alin. (1) din Codul administrativ, *(1) Cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Dacă autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului*.

În conformitate cu prevederile art. 167 alin. (1) -(3) din Codul administrativ, *dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat. Dacă respinge în tot sau în parte*

cerearea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierahic superioare. Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2) -(5) se aplică corespunzător.

Potrivit art. 168 din Codul administrativ, *(1) Dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Dacă autoritatea publică emitentă a respins în parte cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară soluţionează doar partea respinsă a cererii prealabile. (2) Dacă este necesară investigarea circumstanţelor, autoritatea publică ierarhic superioară poate efectua ea însăşi aceste investigaţii sau poate împuternici autoritatea emitentă să le efectueze. (3) Soluţionând cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară poate decide în sensul agravării situaţiei participantului care a depus cererea prealabilă (reformatio in pejus), „dacă legea nu prevede expres altfel”*.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, *(1) până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*.

La caz, Completul judiciar reține că Putină Nestor a respectat procedura prealabilă anterior sesizării instanței de contencios administrativ. Astfel, Ordinul ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 i-a fost adus la cunoștință reclamantului la 1 iulie 2024, iar la 15 iulie 2024 acesta a depus la Ministerul Apărării cererea prealabilă înregistrată cu nr. 2274, deci în interiorul termenului de 30 de zile stabilit de art. 165 alin. (1) din Codul administrativ.

Prin cererea prealabilă, reclamantul a solicitat anularea procesului-verbal al Comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale din 25/26 iunie 2024, anularea Ordinului ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, prin care s-a dispus trecerea sa în rezervă pentru comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar, precum și emiterea unui alt ordin privind trecerea sa în rezervă la inițiativă personală, în temeiul pct. 140 lit. m) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006.

Prin răspunsul nr. 11/1075 din 29 iulie 2024, recepționat de reclamant la 31 iulie 2024, Ministerul Apărării a respins cererea prealabilă, reținând că nu au fost identificate temeiuri pentru anularea actelor contestate și pentru emiterea actului administrativ individual solicitat.

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că, *acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*.

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 14 august 2024.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul Putină Nestor este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ. Totodată, acesta a respectat atât procedura prealabilă obligatorie, cât și termenul legal de depunere a acțiunii în instanța de judecată. În aceste condiții, acțiunea formulată de reclamant nu este exceptată de la controlul judecătoresc și nu există impedimente de inadmisibilitate a acesteia. Din aceste motive, instanța de fond a concluzionat în mod corect că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a), b) și f) din Codul administrativ, *examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;* ***f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e)***.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, *fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.*

La acest capitol se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1), coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că *instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu, în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*.

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că apelantul Putină Nestor, înaintând prezenta acțiune, contestă legalitatea Ordinului ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, prin care s-a dispus eliberarea sa din serviciul militar prin contract și trecerea în rezervă în temeiul pct. 140 lit. k) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, pentru comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar, precum și refuzul Ministerului Apărării de a anula actul respectiv și de a emite un alt ordin privind trecerea sa în rezervă la inițiativă personală, în temeiul pct. 140 lit. m) din același Regulament.

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) prin hotărîrea din 24 septembrie 2025, a respins ca neîntemeiată acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Putină Nestor împotriva Ministerului Apărării RM cu privire la anularea actelor

administrative, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, apreciază hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 septembrie 2025, ca fiind legală și întemeiată, iar alegațiile apelantului ca neîntemeiate din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Astfel, în contextul pretențiilor deduse judecății, Completul judiciar reține că apelantul Putină Nestor contestă procesul-verbal al Comisiei de atestare a Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 2 din 25 iunie 2024 și Ordinul ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024, prin care s-a dispus eliberarea sa din serviciul militar prin contract și trecerea în rezervă în temeiul pct. 140 lit. k) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, pentru comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar, precum și refuzul Ministerului Apărării, exprimat prin răspunsul nr. 11/1075 din 29 iulie 2024, de a reconsidera temeiul juridic al încetării raportului său de serviciu.

Concomitent, apelantul solicită obligarea Ministerului Apărării să emită un alt ordin, prin care trecerea sa în rezervă să fie dispusă la inițiativă personală, în temeiul pct. 140 lit. m) din același Regulament, precum și încasarea drepturilor salariale pretins ratate, a cheltuielilor de asistență juridică și repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 de lei.

În esență, dezacordul apelantului vizează temeiul juridic al încetării raportului său de serviciu militar, acesta necontestând trecerea propriu-zisă în rezervă, ci faptul că autoritatea a dispus-o pentru comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar, iar nu la inițiativa sa personală, astfel cum solicitase prin raportul din 10 mai 2024. În susținerea poziției sale, apelantul invocă aplicabilitatea termenului de 14 zile prevăzut de art. 85 din Codul muncii, inexistența unei sentințe penale definitive și pretinsa încălcare a prezumției nevinovăției.

Conform art. 7 alin.(2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale, nr.325/2013, *agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție.*

Conform art. 18 alin. (1) și alin. (4) lit. a) și d) din Legea integrității nr.82/2017 *Pentru buna funcţionare a entităţii publice în conformitate cu mandatul său legal de servire a interesului public şi pentru asigurarea neafectării drepturilor omului, a imaginii şi reputaţiei entităţii publice, conducătorul acesteia şi agenţii publici trebuie să nu admită şi să denunţe neîntîrziat încercările de implicare a lor în manifestări de corupţie. Agenţii publici care cunosc cazuri de manifestări de corupţie, de practici ilegale şi lipsite de etică ce ameninţă interesul public, care au loc în cadrul entităţilor publice din care fac parte şi/sau în cadrul entităţilor private cu care se află în raporturi de serviciu, dar în care nu sînt atraşi nemijlocit, sînt în drept să depună o sesizare la conducătorul entităţii publice sau, după caz, la autoritatea anticorupţie responsabilă, la alte autorităţi publice competente. (4)*

Agentul public are următoarele obligaţii: a) să refuze expres încercarea de implicare a sa în manifestări de corupţie şi să atenţioneze, după posibilitate, persoana asupra caracterului ilegal al acestei încercări; d) să informeze neîntîrziat conducătorul entităţii publice despre încercările de implicare a sa în manifestări de corupţie în cazul în care acestea reprezintă alte tipuri de încălcări decît de ordin penal ori contravenţional.

Potrivit art.35 alin.(1), (3) lit. k), m) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162-XVI din 22.07.2005, *(1) Eliberarea militarilor din serviciul militar în termen sau din cel cu termen redus se reglementează de legislaţia în vigoare. (3) Eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează în următoarele cazuri: k) la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar; m) din iniţiativa personală a militarului.*

Conform pct. 20 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ militarilor prin contract ai Forțelor Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 694/2018, *militarii prin contract sînt responsabili de corectitudinea şi legalitatea informaţiei indicate în documentele prezentate în vederea stabilirii indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ.*

Conform pct. 140 lit. k) al Hotărârii Guvernului nr. 941/2006, *eliberarea militarilor din serviciul militar prin contract se efectuează la comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar. Militarul este prezentat pentru a fi eliberat din serviciul militar pe baza prezentului temei în cazul săvîrşirii acţiunilor sau inacţiunilor care au cauzat prejudiciu material şi/sau moral structurii militare (imaginii, onoarei, reputaţiei acesteia). În acest caz, militarul este examinat obligatoriu de comisiile de atestare sau consiliile de onoare ale categoriei respective de militari.*

În lumina celor expuse, Completul judiciar conchide că Ministerul Apărării a dispus în mod legal trecerea apelantului Putină Nestor în rezervă în temeiul art. 35 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 162/2005 și al pct. 140 lit. k) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, iar instanța de fond a constatat corect că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ pentru anularea actelor contestate și obligarea autorității publice să emită actul administrativ individual favorabil solicitat.

Din materialele dosarului administrativ rezultă că procedura de verificare a conduitei apelantului nu a fost inițiată ca urmare a raportului său de trecere în rezervă și nici după depunerea acestuia, ci anterior. Astfel, la 25 aprilie 2024, Ministerul Apărării a fost informat de Direcția Generală Teritorială Nord a Centrului Național Anticorupție despre reținerea apelantului, acesta fiind bănuit de comiterea faptei prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, iar la 26 aprilie 2024 Inspectoratul Militar a sesizat ministrul apărării și cu privire la beneficierea neîntemeiată de către acesta de indemnizația pentru închirierea spațiului locativ. Prin

urmare, la data de 10 mai 2024, când apelantul a solicitat trecerea sa în rezervă la inițiativă personală, autoritatea publică era deja sesizată cu privire la existența unor împrejurări susceptibile să antreneze aplicarea unui alt temei legal de încetare a raportului de serviciu.

În aceste condiții, depunerea raportului privind trecerea în rezervă în temeiul pct. 140 lit. m) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006 nu putea determina încetarea de drept a procedurii administrative inițiate anterior și nici nu putea împiedica autoritatea să cerceteze conduita militarului și să stabilească temeiul legal corespunzător încetării raportului său de serviciu. A admite contrariul ar însemna ca militarul vizat de o procedură de verificare să poată înlătura, prin simpla depunere a unui raport de trecere în rezervă, posibilitatea autorității de a finaliza cercetarea unor fapte pretins incompatibile cu statutul său profesional.

Completul judiciar respinge argumentul apelantului potrivit căruia raportul din 10 mai 2024 ar fi generat un drept câștigat la trecerea în rezervă exclusiv la inițiativă personală. Formularea unei cereri adresate autorității publice nu echivalează cu admiterea ei și nici nu produce, prin ea însăși, efectele juridice ale actului administrativ individual solicitat. Până la emiterea ordinului competent și radierea militarului din tabelul nominal al unității militare, acesta își păstrează statutul și rămâne supus regimului juridic special aplicabil militarilor prin contract.

Această concluzie este compatibilă și cu practica Curții Supreme de Justiție referitoare la aplicarea pct. 140 lit. m) din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006. Curtea Supremă de Justiție a reținut succesiunea juridică dintre depunerea raportului, examinarea acestuia, emiterea ordinului de eliberare și excluderea militarului din lista nominală. Așadar, trecerea în rezervă la inițiativă personală nu se produce automat la data depunerii raportului, ci presupune examinarea cererii și emiterea actelor administrative corespunzătoare de către autoritatea competentă.

Nu poate fi reținută nici susținerea apelantului referitoare la aplicabilitatea termenului de 14 zile prevăzut de art. 85 din Codul muncii. Serviciul militar reprezintă o formă specială a serviciului public, iar nașterea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu ale militarilor prin contract sunt reglementate prioritar de Legea nr. 162/2005 cu privire la statutul militarilor și de Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006.

Faptul că art. 323 din Codul muncii face referire la salariații din unitățile, instituțiile și organizațiile Forțelor Armate nu conduce la concluzia că toate raporturile de serviciu militar sunt guvernate de normele generale ale legislației muncii. Aplicarea Codului muncii este posibilă numai în măsura în care raportul juridic respectiv nu este reglementat prin norme speciale și dacă o asemenea aplicare nu contravine naturii serviciului militar. Or, la caz, temeiurile și procedura eliberării militarilor din serviciul militar prin contract sunt reglementate expres de art. 35 din Legea nr. 162/2005 și de pct. 140-142 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 941/2006.

În aceeași ordine de idei, art. 35 alin. (5) din Legea nr. 162/2005, invocat de apelant, nu susține existența unui drept la emiterea ordinului solicitat. Norma reglementează momentul de la care militarul se consideră eliberat din serviciu și termenul maxim în care trebuie efectuată radierea din tabelul nominal după emiterea ordinului. Aceasta nu limitează competența autorității de a cerceta circumstanțele relevante și de a determina, până la emiterea ordinului, care dintre temeiurile legale de eliberare corespunde situației concrete.

La fel, art. 35 alin. (4) din Legea nr. 162/2005 reglementează o ipoteză distinctă, referitoare la posibilitatea continuării serviciului de către militarii condamnați la anumite pedepse penale. Această normă nu exclude aplicarea art. 35 alin. (3) lit. k), atunci când autoritatea constată, în cadrul unei proceduri administrative proprii, săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care au cauzat prejudicii materiale ori morale structurii militare, imaginii, onoarei sau reputației acesteia. A interpreta alin. (4) în sensul propus de apelant ar însemna ca răspunderea aferentă statutului militar să poată interveni numai după pronunțarea unei sentințe penale definitive, condiție pe care art. 35 alin. (3) lit. k) și pct. 140 lit. k) din Regulament nu o instituie.

Referitor la pretinsa încălcare a prezumției nevinovăției, Completul judiciar reține că procedura administrativă privind conduita profesională a militarului este distinctă de procesul penal și urmărește o finalitate diferită. În cadrul procesului penal se stabilește dacă persoana a comis o infracțiune și dacă urmează să suporte o pedeapsă penală. În procedura administrativă de serviciu se verifică dacă faptele și conduita persoanei corespund exigențelor speciale inerente statutului militar și dacă acestea au afectat disciplina, încrederea, imaginea, onoarea ori reputația structurii militare.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului admite desfășurarea paralelă sau succesivă a procedurilor penale și disciplinare întemeiate pe aceleași împrejurări, cu condiția ca autoritatea disciplinară să efectueze o evaluare proprie a conduitei profesionale și să nu impute persoanei vinovăția penală înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive. În cauzele *Güç împotriva Turciei și Urat împotriva Turciei*, Curtea Europeană a diferențiat între imputarea unei infracțiuni și constatarea, pe baza probelor disponibile, că o anumită conduită este incompatibilă cu statutul profesional al persoanei.

Raportând aceste principii la circumstanțele cauzei, Completul judiciar constată că măsura dispusă față de apelant nu s-a întemeiat exclusiv pe existența cauzei penale și nici pe o constatare anticipată a vinovăției sale penale. Autoritatea a examinat un ansamblu de date și înscrisuri, inclusiv materialele comunicate de organul de urmărire penală, fișa de atestare, explicațiile persoanei vizate și actele referitoare la beneficierea neîntemeiată de indemnizația pentru închirierea spațiului locativ.

Astfel, materialele procedurii administrative relevă că, în cadrul verificării interne, s-a constatat că apelantul a beneficiat de indemnizația pentru închirierea spațiului locativ în perioada 1 august 2023-10 februarie 2024, deși interveniseră circumstanțe care excludeau acordarea acesteia. Apelantul a recunoscut beneficierea neîntemeiată și, la 10 mai 2024, a semnat acordul privind restituirea benevolă a sumei de 12.189,66 lei.

Restituirea benevolă a sumei încasate neîntemeiat nu înlătură existența conduitei care a determinat plata și nici nu împiedică aprecierea acesteia sub aspectul respectării obligațiilor statutare. Potrivit pct. 20 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 694/2018, militarul prin contract este responsabil de corectitudinea și legalitatea informațiilor prezentate în vederea stabilirii indemnizației lunare pentru închirierea spațiului locativ. Prin urmare, această împrejurare constituia un element autonom, distinct de cauza penală, pe care autoritatea era îndreptățită să îl ia în considerare la aprecierea compatibilității conduitei apelantului cu statutul său militar.

Totodată, autoritatea a examinat materialele referitoare la discuția purtată de apelant cu un terț și la pretinderea existenței unei influențe asupra persoanelor din cadrul Centrului Militar, în schimbul sumei de 1.400 de euro, precum și împrejurările reținerii sale în momentul transmiterii mijloacelor bănești. Aceste elemente nu au fost valorificate de autoritate pentru a-i aplica o pedeapsă penală, ci pentru a aprecia dacă o asemenea conduită, raportată la funcția de șef al Secției recrutare-încorporare, era de natură să afecteze încrederea publică și reputația instituției militare.

În acest sens, funcția deținută de apelant presupunea exercitarea atribuțiilor tocmai în domeniul recrutării și încorporării persoanelor în serviciul militar. Prin urmare, împrejurările cercetate aveau o legătură directă cu sfera sa de competență și erau, prin natura lor, susceptibile să producă un prejudiciu de imagine structurii militare. Pct. 140 lit. k) din Regulament nu condiționează aplicarea sa de existența unei condamnări penale definitive, ci de constatarea unor acțiuni sau inacțiuni care au cauzat un prejudiciu material ori moral structurii militare, inclusiv imaginii, onoarei sau reputației acesteia.

În consecință, Completul judiciar nu confirmă susținerea apelantului potrivit căreia motivul determinant și exclusiv al eliberării sale l-ar fi constituit situația sa procesual-penală. Dimpotrivă, dosarul administrativ demonstrează că autoritatea a efectuat propria examinare, a luat în considerare mai multe categorii de împrejurări și a apreciat conduita apelantului prin prisma exigențelor speciale ale statutului militar.

Totodată, apelantului i-a fost asigurat dreptul de a participa la procedura administrativă. Acesta a fost informat despre desfășurarea verificării, a fost invitat pentru prezentarea explicațiilor și a participat la ședința Comisiei de atestare. Comisia a examinat materialele acumulate și, în prezența apelantului, a decis unanim

să propună eliberarea sa din serviciul militar în temeiul art. 35 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 162/2005 și al pct. 140 lit. k) din Regulament. Ulterior, ministrul apărării, în limitele competenței sale, a emis Ordinul nr. 0118 din 27 iunie 2024.

Completul judiciar mai reține că procesul-verbal al Comisiei de atestare are caracter preparator și consultativ în raport cu ordinul ministrului. Acesta consemnează evaluarea efectuată și propunerea adresată persoanei competente să decidă asupra raportului de serviciu, fără să producă, prin el însuși, încetarea acestuia. Efectul juridic nemijlocit asupra situației apelantului s-a produs prin Ordinul nr. 0118 din 27 iunie 2024. Legalitatea activității Comisiei și a concluziilor sale este verificată în cadrul controlului exercitat asupra actului administrativ final, nefiind identificate vicii procedurale susceptibile să determine anularea ordinului.

În consecință, procesul-verbal nu este susceptibil de anulare separată pe calea acțiunii în contestare, legalitatea operațiunilor administrative consemnate în acesta urmând a fi verificată odată cu legalitatea actului administrativ individual final – Ordinul nr. 0118 din 27 iunie 2024.

În ceea ce privește exercitarea dreptului discreționar, Completul judiciar constată că autoritatea a identificat existența a două temeiuri posibile de eliberare: inițiativa personală a militarului și comiterea unor delicte ce discreditează titlul de militar. Ministerul Apărării nu era obligat să acorde prioritate temeiului ales de militar, în condițiile în care procedura de verificare fusese inițiată anterior, iar finalizarea acesteia a relevat împrejurări apreciate drept incompatibile cu statutul său.

Autoritatea și-a exercitat efectiv dreptul discreționar, a luat în considerare faptele relevante, a respectat limitele prevăzute de art. 35 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 162/2005 și pct. 140 lit. k) din Regulament și a urmărit scopul legal al protejării disciplinei, integrității și reputației instituției militare. Controlul judecătoresc reglementat de art. 225 din Codul administrativ nu permite instanței să substituie autorității propria apreciere asupra oportunității alegerii unuia dintre temeiurile legale, atât timp cât alegerea efectuată este fundamentată factual, respectă limitele competenței și nu este arbitrară.

Nu poate fi reținut nici argumentul privind încălcarea securității raporturilor juridice și a drepturilor câștigate. La data emiterii Ordinului nr. 0118 din 27 iunie 2024, apelantului nu îi fusese emis niciun act administrativ individual favorabil privind trecerea în rezervă în temeiul pct. 140 lit. m). Prin urmare, în patrimoniul său juridic nu se consolidase un avantaj susceptibil de protecție în temeiul principiului securității juridice. Raportul din 10 mai 2024 reprezenta o solicitare pendinte, iar nu un act administrativ favorabil intrat în circuitul juridic.

Prin urmare, instanța de fond a constatat corect că Ordinul ministrului apărării nr. 0118 din 27 iunie 2024 a fost emis de autoritatea competentă, pe baza unei proceduri administrative inițiate și desfășurate potrivit reglementărilor speciale, cu luarea în considerare a faptelor relevante și în limitele dreptului discreționar acordat

de lege. De asemenea, a concluzionat justificat că simpla depunere a raportului din 10 mai 2024 nu obliga autoritatea să dispună trecerea apelantului în rezervă la inițiativă personală și nu îl exonera de consecințele procedurii administrative aflate în desfășurare.

În lipsa constatării ilegalității Ordinului nr. 0118 din 27 iunie 2024 și a deciziei de soluționare a cererii prealabile, nu există temei pentru obligarea Ministerului Apărării să emită un alt ordin întemeiat pe pct. 140 lit. m) din Regulament. Instanța nu poate impune autorității emiterea actului administrativ favorabil solicitat decât dacă reclamantul demonstrează existența dreptului său la acel act, condiție care nu este întrunită în speță.

În mod corespunzător, pretențiile privind încasarea drepturilor salariale pretins ratate și repararea prejudiciului moral sunt subsecvente constatării caracterului ilegal al activității administrative. În condițiile în care actele contestate sunt legale, lipsește premisa angajării răspunderii patrimoniale a autorității publice. Cheltuielile de asistență juridică urmează, la rândul lor, regimul soluției pronunțate asupra pretențiilor principale.

În concluzie, argumentele invocate în apel nu relevă erori de fapt sau de drept susceptibile să conducă la casarea hotărârii primei instanțe, ci exprimă dezacordul apelantului cu aprecierea probelor și cu temeiul juridic ales de autoritatea publică pentru încetarea raportului său de serviciu.

Prin urmare, instanța de fond a apreciat corect situația de fapt și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente, motiv pentru care argumentele dezvoltate în cererea de apel nu justifică reformarea hotărârii atacate, aceasta urmând a fi menținută, iar apelul respins ca neîntemeiat.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Colegiul concluzionează că, argumentele expuse de către Putină Nestor în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Colegiul notează că dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de Putină Nestor prin intermediul reprezentantului său, avocatul Panaghiu Alexandru şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 24 septembrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Apelul declarat de Putină Nestor prin intermediul reprezentantului său, avocatul Panaghiu Alexandru se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 24 septembrie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae